

הכתוב לחיים

ממאמריו של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א

משטיח בוא יבוא

השומר אמת - לעולם!

מבט מרגש על הגאולה הקרובה לאור הפרשה

לע"נ תלמידנו הבלתי נשכח אליהו ז"ל בן הר"ר ראובן שליט"א מילצקי ת.נ.צ.ב.ה.

הכתוב להיים

ממאמריו של הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א

השומר אמת - לעולם! | מבט מרגש על הגאולה הקרובה לאור הפרשה

באור פניו היא לשם עמידתו בחדס שהובטח לנו שבצאתנו מכור הברזל נעבדהו בהר הזה.

וארשתיך לי - במצרים במצות פסח, וארשתיך לי במרה - ששם לו חוק ומשפט, וארשתיך לי בסיני - באמונה וידעת את ה'. (הושע ב' כא-כב במוסף רש"י) שענינו בקיום שלא ימוט לעולם כמו אמונת אומן. (רד"ק שם)

אתי מלבנון תבואי - תשורי מראש אמנה (שיר השירים ד' ח') - בבבל הטורים)

גאולי ה' שוררו על שפת הים עד יעבר עמך ה' - עד יעבר עם זו קנית (שמות טו זז)

ודרשו רבותינו (סנהדרין צח:) שהוקשה ביאה שניה שעלו עזרא וסיעתו בתום שבעים שנה לגלות בבל, לביאה ראשונה שנכנסו יהושע וכלל ישראל לארץ כנען. וראויים היו ישראל שעשה להם נס בביאה שניה, כנס שעשה להם בביאה ראשונה אלא שגרה החטא.

ולפיכך פונה דוד במזמור קמ"ו לבני בבל להלל את ה' בגלותם וליחל לישועתו מאחר והוא שומר אמת שאמר כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקוד אתכם - לעולם. (ספרינו) ובודאי יעשה משפטם של בני ישראל ובני יהודה יחדו מיד כל שוביהם שהחזיקו בהם ומאנו לשלחם כי גואלם חזק וריב יריב את ריבם, ואל להם לבטוח בנדיבים ובבן אדם מאחר שכל שאינו ברצונו יתברך אין יכולת לאדם להושיעם מצרתם כי לה' לבדו התשועה והוא מסובב אותה על ידי בני אדם וכמו שסבב תשועת גלות בבל על ידי כורש משיחו. (רד"ק)

עד כי יבא שילה - ולו יקתה עמים. (בראשית מט י')

יכון לומר על ביאת מלך המשיח, ואמר שיאסור במאסר ובתפיסה לפני ישראל המשולים לגפן ממצרים תסיע (תהלים פ) את כל האומות הנמשלים לחמור. וזהו כנגד הגאולה הראשונה שאז כפה ה' לפניהם את ראשי האומות שהם מצרים ושבעה עממין שהיו ראש ותגבורת לכל האומות, אך שאר שבעים האומות לא הוכנעו בפניהם.

אך בגאולה האחרונה לא יניח מהאומות שום אומה בין גדולה ובין קטנה שלא תנתן להם - והם בְּנֵי אֲתוּנו, וזה יהא לשרקה עת ישרק ה' לבניו ויקבצם ואזי יאסר ה' את כל האומות לפני ישראל.

•••

**סובבים בשוק
'המאכערים'
המשדלים בצוף
אמריהם את טובי
האברכים ש'מותר'
לצורך קבלת סיוע
לשכירות לעוות
נתונים ול'פברק'
טפסים שקריים,
ובלבד שלא ישכחו
להפריש עבורם את
המעשרות. ומכאן
ממשיכה הוראת
ההיתר למסור פרטים
שקריים לקבלת הנחה
בארנונה וכן הנחה
בתשלום המעונות.
אוי לנו! כשם שאתה
הִוָּה עמי בשקר
ובכחש יאמר אלוקינו,
כך לא אוכל לקיים
הבטחתי להושיעכם
- כי הנני שומר אמת
לעולם**

•••

בחדש השלישי... ביום הזה באו מדבר סיני (יט א')

היות כי מיום הבריאה היו הבורא, התורה, העולם וכל יושביו העליונים והתחתונים יושבים ומצפים מתי יבאו בני ישראל מדבר סיני, לזה מיד כשהגיעו שמה לא עצרו כח לסדר הדבר אלא מיד קדמה ההודעה - ביום הזה באו מדבר סיני להורות שהגיע חשוק ונחשק ר"ל הקב"ה שהוא חשוק ונחשק לכנסת ישראל - אל החושק שהיא כנסת ישראל וחשוקה לקב"ה וישמחו השמים והארץ כי זהו תכלית הבריאה ותקותה. (אור החיים הק')

ולגודל חשקו ברוך הוא לא רצה להביאם ולהתעכב זמן ארוך בלא חתונה בבית חתנות ולזה השהה אותם ימים ברחוק מקום. (שם)

ואף הם אמונים ומצפים לאותה תכלית שנגלה לנביאם בהסתירו פניו למול הסנה הבוער באש ואיננו אפל שזה לך האות כי אנכי שלחתיך שבהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלקים על ההר הזה. (יג) וברש"י: וששאלת מה זכות יש לישראל שיצאו ממצרים - דבר גדול יש לו על הוצאה זו שהרי עתידים לקבל התורה על ההר הזה לסוף שלשה חדשים שיצאו ממצרים.

ולמודים הם מיעקב אביהם עת הכין עצמו לתפלה שינצל מיד אחיו שאינו נוהג עמו כאח אלא כעשו הרשע, פתח ואמר קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך.

והנכון בעיני כי החסדים הקיימים יקראו אמת והיא מגזרת אמנה כטעם ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם - ענין קיום. לחמו נתן מימיו נאמנים. (בראשית לב יא - וברמב"ן)

ועל כן כשהושלמה יציאתם ממצרים לאחר רד"ו שנות שעבוד, ובהגיעם בחדש השלישי לצאתם למדבר סיני הולכת ונרקמת למולם קיום ההבטחה המעודדת מתוך הסנה וגלוי דעת המקום שהדבר הגדול שיש לו בהוצאה זו הוא במה שעתידיים לקבל התורה על ההר הזה, חשים הם באמונת דבר אלוקינו הנאמן במאמרו העומד להוציא לפועל את הבטחתו ומכתיבים זאת לדורות יבאו: ובנו בחרת מכל עם ולשון - וקרבנו לשמך הגדול סלה באמת. קרובנו לקראת עבודתנו את האלקים על ההר הזה הוכיח לנו את קיום ההבטחה והחסדים המקיימים שנקראים אמת וכו"ל. (ברכת אהבה רבה)

והלא ידעת דברי הזוה"ק כי משה שהיה הגואל ומושיען של ישראל במצרים הוא יהא גואל אחרון ששייב בנים לגבולם וכדכתיב מה שיהיה

הוא שיהיה. (אור החיים - שם)

הגאולה המוכרז מפיו יתברך ויצאו בעת ובעידן האמיתי בו נשמע קול שופרו של הגואל.

שמאחר שלהם לא היה כח לשמר את האמת ונתאוו לקרבה או להתיאש ממנה אף הוא הנה כמותם ומסתיר פניו מהם.

ומכאן גודל החובה לדור אחרון שיפנימו ויוחילו לשומר אמת - לעולם שישמר הבטחתו לעם קרובו ויראנו עין ועין בישועתו ויעשה משפט העשוקים בין האומות ויריב ריבם ויטבב גאולם על ידי שיעיר את לבות מלכי הגויים לשלחם, וזה יהיה לפי שבטחו ישראל בגלות בו ית'. (רד"ק)

ובני אפרים... והרגום אנשי גת הנולדים בארץ כי ירדו לקחת את מקניהם. (דברי הימים א' ז' כ"א)

אמר רב אלו שמנו לקץ וטענו. ר' אליעזר אומר כל אותם שנים שהיו ישראל יושבים במצרים היו בני אפרים יושבים בטח שאנן ושלו, עד שבא נון מבני בניו של אפרים ואמר נגלה עלי הקב"ה להוציא אתכם בגאות לבו שהם מזרע המלוכה ושהם גבורי כח במלחמה, עמדו ולקחו בניהם ובנותיהם ויצאו ממצרים ועמדו המצריים והרגו כל גבוריהם. (ילקוט שם)

פן ינחם העם בראתם מלחמה - דילמא יחרדו עמא במיחמיהון אחוהון דמיתן בקרבא - מאתים אלפים גוברין משבטא דאפרים מאחדין בתריסין וברומחין ומאני זיינין ונחתו לגת למיבז גיתי פלשתאי ובגין דעברו על מימרא דה' ונפקו ממצרים תלתים שנין קודם קצא אתמסרו בידיא דפלשתאי וקטלינון. (יונתן בן עוזיאל)

הקב"ה מוציא את יחזקאל (פרק יז) ומניחו בתוך בקעה המלאה עצמות יבשות מאד ומתנבא עליהם שיביא הבורא בם רוח ויחיו, ויעלו עליהם גידים ובשר ויקרם עליהם עור ויתן בהם רוח ויחיו, ובאר לו: בן אדם העצמות האלה כל בית ישראל המה, הנה אומרים יבשו עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו. וחזונו יוכיח להם כי אני ה' בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם, ונתתי רוחי בכם וחייתם, והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני ה' דברתי ועשיתי. [ובסנהדרין צב: איכא למ"ד מתים שהחיה יחזקאל אלו בני אפרים שמנו לקץ וטענו]

והן הן הדברים שכל שאינו משמר את האמת לעולם, ונגלה בשמו של הקב"ה שלשים שנה קודם הזמן או לחלופין מתיאש וטוען שאבדה תקותנו נגזרנו לנו - אינו זוכה לראות בישועתו. אך צדיק הוא ה' הנאמן במאמרו וקיים בבריתו להודיע כי אני ה' לא רק דברתי אלא גם עשיתי.

העד העיד בנו האור החיים: מה שהיה הוא שיהיה.

שומה וחובה עלינו - דור אחרון - המתעתדים להקביל בקרוב פני משיחנו לדבוק במדת 'השומר אמת לעולם' ולקוות לישועתו שבא תבא בעת וברגע שתעלה עת רצון לפניו, ולא ח"ו להתיאש ולומר נגזרנו לנו ואבדה תקותנו כי נאמן הוא מושיענו לגאלנו ברחמים רבים, אך באותה מדה לא לכוף את ה'טאטעלא קומט שוין אהיים', אלא לשעבד עינינו ולבנו לאבינו שבשמים ולהודיעו כי רק לישועתו קוינו.

אשרי שקל יעקב בעזרו. ולעיל (פרק כ) יענך ה' ביום צרה ישגבך שם אלקי יעקב.

העד העיד בנו האור החיים: מה שהיה הוא שיהיה. שומה וחובה עלינו - דור אחרון - המתעתדים להקביל בקרוב פני משיחנו לדבוק במדת 'השומר אמת לעולם' ולקוות לישועתו שבא תבא בעת וברגע שתעלה עת רצון לפניו, ולא ח"ו להתיאש ולומר נגזרנו לנו ואבדה תקותנו כי נאמן הוא מושיענו לגאלנו ברחמים רבים, אך באותה מדה לא לכוף את ה'טאטעלא קומט שוין אהיים', אלא לשעבד עינינו ולבנו לאבינו שבשמים ולהודיעו כי רק לישועתו קוינו

ב.

בבואנו מדי שבת ומועד לקיים תקנת חז"ל להפטיר בדברי הנביאים מענינה של הפרשה מברכים אנו ומשבחים אותו יתברך אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת וחותרים בשבחו של מקום שבוחר בתורה, במשה עבדו, בישראל עמו ובנביאי האמת וצדק.

ובתום ההפטרה חוזר המפטיר ומברך את צור כל העולמים שהוא הקל הנאמן... המדבר ומקים שכל דבריו אמת וצדק, וממשיך ומכריז: נאמן אתה ה' אלקינו ונאמנים דבריך וידענו זאת ממה שדבר אחד מדבריך - לא ישוב אחר ריקם, וחותרם בברוך אתה ה' הקל הנאמן בכל דבריו.

וברכות אלו באות לחזק את לב השרויים בגלות וכפופים למלכות שגזרה עליהם שלא יעסקו בתורה והוצרכו לקרא שבעה בנביאים כנגד השבעה שהיו צריכים לעלות ולקרות בתורה ולא היו קורין עם כל אחד פחות מג' פסוקים והרי בין כולם כ"א פסוקים (סימן רפ"ד משיב"ב ס"ק ב) שגזרה עבידא דבטלה וישובו לקרות בתורה כבראשונה.

ומכאן חזק החסיד שבכהונה החפץ חיים לכל המטים אזנם לדברי הנחומים של ישעיה הנשזרים בשבעא דנחמתא וכן בהפסרת נח (פרק נד) שאלפיים שנות גלותנו שכבושים אנו בין האומות קרויים בלשונו: (פסוק ז' ח) בשצף קצף הסתרתני פני בגע ממך [כי רגע באפן], כמה יש לנו להוחיל לסיומו של הפסוק המבטיחנו שברחמים גדולים יקבצנו ובחסד עולם ירחמנו וגם באם נראה שזכות האבות הקרויים הרים ימוש, וזכות האמהות הקרויות גבעות תמוטנה - חסדי מאתך לא ימוש, ונלך להדבק בגמילות חסדים. (ילקוט שם)

ג.

ה' צלך - כצלך. מה צלך אם אתה משחק לו - הוא משחק לך, ואם אתה בוכה - הוא בוכה לך אם אתה מראה לו פנים זעומות או מוסברות אף הוא נותן לך כך, אף הקב"ה ה' צלך - כשם שאתה הנה עמו הוא הנה עמך. (נפש החיים שער א' פרק ז') ובשם הזוה"ק כתב: האי עלמא תתא כגונא דאיהו איתער הכי אמשיך מלעילא. וזהו שגלה הקב"ה למשה לומר לישראל כשם שאתה הנה עמי כך אני הנה עמך.

ומכאן יאיר לנו מה שמצינו בכל הגלויות שאותם שחשבו קצי הגאולה ולא היה בכחן להמתין לעת הקבועה אצלו יתברך - השומר ומאמת את דברו לעולם - 'אילצוהו' או את עצמם להפציע את קץ השעבוד טרם הזמן, או לחלופין נתיאשו מחמת אורך הגלות מלזכות לקיים הבטחתו ואמרו אבדה תקותנו אכן אבדו ביאושם ולא זכו להגאל עם אותם שממרו והמתינו לזמן

לשנוכל לגור ולשכון בהר קדשו.

כשצצות כפטריות אחר הגשם חברות למימוש זכויות [של החברות] כשכלי אומנותם הוא האופן של הצגות ומחזות שוא בפני הועדות למיניהן, והצגת טפסים שאין תוכן כבדן.

סובבים בשוק 'המאכערים' המשדלים בצוף אמריהם את טובי האברכים ש'מותר' לצורך קבלת סיוע לשכירות לעוות נתונים ול'פברק' טפסים שקריים, ובלבד שלא ישכחו להפריש עבורם את המעשרות. ומכאן ממשיכה הוראת ההיתר למסור פרטים שקריים לקבלת הנחה בארנונה וכן הנחה בתשלום המעונות.

אוי לנו! כשם שאתה הנה עמי בשקר ובכחש יאמר אלוקינו, כך לא אוכל לקיים הבטחתי להושיעכם - כי הנני שומר אמת לעולם.

והותרינו על ידי דוד משיח צדקנו (פרק יא) ה' בהיכל קדשו - ה' בשמים כסאו - עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם. כי צדיק ה' - צדקות אהב - ישר יחזו פנימו,

שבע כתות הן ואיזה כת המעולה שבהם שמקבלים פני שכינה זו כת ישרים שנאמר ישר יחזו פנימו והיא יושבת לפני המלך ורואה פני המלך דכתיב ישבו ישרים את פניך. (ילקוט יא)

לישרים - נאוה תהלה!

ובילקוט (שם) אלקי אברהם, אלקי יצחק - אין כתיב כאן אלא אלקי יעקב. משל לאשה עוברה שהיתה מקשה לילד ואמרו לה מי שענה לאמך בעת קושיה הוא יענה לך, אף כאן נאמר ליעקב - לקל העונה אותי ביום צרתי, וכן אמר דוד לישראל מי שענה לישראל אביכם בעת צרתו, הוא יענה אתכם בעם צרתכם ומהו יענך ה' ביום צרה - משל למה הדבר דומה לאב ובן שהיו מהלכים בדרך ונתיגע הבן ואמר לאביו: אבא היכן היא המדינה. אמר לו בני סימן זה יהא בידך אם ראית בית הקברות לפניך הרי המדינה קרובה לך. כך הנביא אומר לישראל אם ראית הצרות שיכסו אתכם מיד אתם נגאלים (ילקוט כ)

ד.

אך מן הראוי להודיע למצפים ומחכים לישועתו של השומר אמת - לעולם, על מה שגלה נעים זמירות ישראל בפרק ט"ו: ה' מי יגור באהלך ומי ישכן בהר קדשך - דובר אמת בלבבו הטוב שהוא אומר בלבבו הוא אמת ואינו אחד בפה ואחד בלב (רש"י) ואמר שהדובר אמת - לעולם לא ימצא שקר בדבריו.

וחז"ל (מכות כד.) ציינו את רב ספרא שנתבקש בעת שהיה קורא ק"ש למכור חפץ לאדם פלוני, ומכיון שהיה עסוק בק"ש לא ענהו, והוסיף הלוקח בדמי החפץ, ולאחר שסיים רב ספרא לקרוא ק"ש אמר ללוקח שיטול החפץ בדמים שאמר מתחילה לפי שבאותן דמים היה דעתי ליתנם לך. - וזהו דובר אמת בלבבו.

ואוי לנו כשנבחן על ידי ה"שומר אמת לעולם" האם אכן דוברי אמת אנו

וכן אמר דוד לישראל מי שענה לישראל אביכם בעת צרתו, הוא יענה אתכם בעם צרתכם ומהו יענך ה' ביום צרה - משל למה הדבר דומה לאב ובן שהיו מהלכים בדרך ונתיגע הבן ואמר לאביו: אבא היכן היא המדינה. אמר לו בני סימן זה יהא בידך אם ראית בית הקברות לפניך הרי המדינה קרובה לך. כך הנביא אומר לישראל אם ראית הצרות שיכסו אתכם מיד אתם נגאלים

לע"נ תלמידנו הבלתי נשכח אליהו ז"ל בן הר"ר ראובן שליט"א מילצקי ת.נ.צ.ב.ה.

העלון השבת נודב לזכות ולרפואת מרת חיה בת לאה שתחי' בתוך שאר חולי ישראל, אמן

העלון השבת נודב לזכות הנער אליהו הי"ו לרגל בר המצווה, שיזכה לקבל התורה מאהבה

**המכירה המוקדמת
נפתחת בקרוב!**

שימו לב! בר"ח אדר תיסגר האפשרות להנצחה

יו"ל ע"י המכון להוצאת כתבי הגאון רבי חיים יוסף אקרמן שליט"א | לקבלת הגיליון בדוא"ל: mlkr8114@gmail.com